

¹Dies sind die Worte in dem Brief, den der Prophet Jeremia sandte von Jerusalem an die übrigen Ältesten, die weggeführt waren, und an die Priester und Propheten und an das ganze Volk, das Nebukadnezar von Jerusalem hatte weggeführt gen Babel²(nachdem der König Jechonja und die Königin mit den Kämmerern und Fürsten in Juda und Jerusalem samt den Zimmerleuten und Schmieden zu Jerusalem weg waren),³durch Eleasa, den Sohn Saphans, und Gemarja, den Sohn Hilcias, welche Zedekia, der König Juda's, sandte gen Babel zu Nebukadnezar, dem König zu Babel:⁴So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels, zu allen Gefangenen, die ich habe von Jerusalem wegführen lassen gen Babel:⁵Bauet Häuser, darin ihr wohnen möget, pflanzt Gärten, daraus ihr Früchte essen möget;⁶nehmet Weiber und zeuget Söhne und Töchter; nehmet euren Söhnen Weiber und gebet euren Töchtern Männern, daß sie Söhne und Töchter zeugen; mehret euch daselbst, daß euer nicht wenig sei.⁷Suchet der Stadt Bestes, dahin ich euch habe lassen wegführen, und betet für sie zum HERRN; denn wenn's ihr wohl geht, so geht's auch euch wohl.⁸Denn so spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Laßt euch die Propheten, die bei euch sind, und die Wahrsager nicht betrügen und gehorcht euren Träumen nicht, die euch träumen.⁹Denn sie weissagen euch falsch in meinem Namen; ich habe sie nicht gesandt, spricht der HERR.¹⁰Denn so spricht der HERR: Wenn zu Babel siebenzig Jahre aus sind, so will ich euch besuchen und will mein gnädiges

¹هَذَا كَلَامُ الرِّسَالَةِ الَّتِي أَرْسَلَهَا إِرْمِيَا النَّبِيُّ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى بَقِيَّةِ شُيُوحِ السَّبْيِ، وَإِلَى الْكَهَنَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ، وَإِلَى كُلِّ الشَّعْبِ الَّذِينَ سَبَّاهُمْ بُخُودَتَصَّرُ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى بَابِلَ، بَعْدَ خُرُوجِ يَكُنْيَا الْمَلِكِ وَالْمَلِكَةِ وَالْخَصَتَانِ وَزَوْسَاءِ يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ وَالتَّجَارِينَ وَالْحَدَّادِينَ مِنْ أُورُشَلِيمَ،²بِيَدِ الْغَاسَةِ بْنِ شَافَانَ وَجَمْرِيَا بْنِ حَلْفِيَّا الَّذِينَ أَرْسَلَهُمَا صِدْقِيَّا مَلِكُ يَهُودَا إِلَى بُخُودَتَصَّرُ مَلِكِ بَابِلَ إِلَى بَابِلَ قَائِلًا،⁴هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ لِكُلِّ السَّبْيِ الَّذِي سَبَّيْتُهُ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى بَابِلَ،⁵إِنُّوْا بُيُوتًا وَاسْكُنُوا، وَاعْرِسُوا جَنَاتٍ وَكُلُوا ثَمَرَهَا.⁶خُذُوا نِسَاءً وَلِدُوا بَنِينَ وَتَنَاتٍ وَخُذُوا لِبَنِيكُمْ نِسَاءً وَأَعْطُوا بَنَاتِكُمْ لِبِرِّجَالٍ قَبِلْدَنَ بَنِينَ وَتَنَاتٍ، وَكَثُرُوا هُنَاكَ وَلَا تَقْلُوا. وَأَطِيعُوا سَلَامَ الْمَدِينَةِ الَّتِي سَبَّيْتُمْ إِلَيْهَا وَصَلُوا لِأَجْلِهَا إِلَى الرَّبِّ،⁷لَأَنَّهُ بِسَلَامِهَا يَكُونُ لَكُمْ سَلَامٌ.⁸لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، لَا تَغْسِسْكُمْ أَنْبِيَائُكُمْ الَّذِينَ فِي وَسْطِكُمْ وَاعْرِافُوكُمْ وَلَا تَسْمَعُوا لِأَخْلَامِكُمْ الَّتِي تَخْلُمُوتُهَا.⁹لَأَنَّهُمْ إِنَّمَا يَسْتَأْنُونَ لَكُمْ بِاسْمِي بِالْكَذِبِ. أَمَا لَمْ أَرْسَلَهُمْ يَقُولُ الرَّبُّ.¹⁰لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ. إِنِّي عِنْدَ تَمَامِ سَبْعِينَ سَنَةً لِبَابِلَ أَنْعَهْدَكُمْ وَأَقِيمَ لَكُمْ كَلَامِي الصَّالِحَ بِرَدِّكُمْ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ. لَأَنِّي عَرَفْتُ الْاَفْكَارَ الَّتِي أَنَا مُفْتَكِرٌ بِهَا عَنْكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ، أَفْكَارَ سَلَامٍ لَا سَرٍّ لَأَعْطِيَكُمْ أَجْرَةً وَرَجَاءً.¹²فَتَدْعُونِي وَتَدْعُبُونَ وَتُصَلُّونَ إِلَيَّ فَاسْمَعُ لَكُمْ.¹³وَتَطْلُبُونِي فَتَجِدُونِي إِذْ تَطْلُبُونِي بِكُلِّ قَلْبِكُمْ. فَأَوْجِدُ لَكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ، وَأُرِدُّ سَبْيَكُمْ وَأَجْمَعُكُمْ مِنْ كُلِّ الْأَمَمِ وَمِنْ كُلِّ الْمَوَاضِعِ الَّتِي طَرَدْتُكُمْ إِلَيْهَا يَقُولُ الرَّبُّ، وَأُرِدُّكُمْ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي سَبَّيْتُكُمْ مِنْهُ.¹⁵لَأَنكُمْ قُلْتُمْ، قَدْ أَقَامَ لَنَا الرَّبُّ أَنْبِيَاءَ فِي بَابِلَ فَهَكَذَا قَالَ الرَّبُّ لِلْمَلِكِ الْجَالِسِ عَلَى كُرْسِيِّ دَاوُدَ، وَلِكُلِّ الشَّعْبِ الْجَالِسِ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ، إِخْوَتَكُمْ الَّذِينَ لَمْ يَخْرُجُوا مَعَكُمْ فِي السَّبْيِ،¹⁷هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. هَنَذَا أَرْسَلُ عَلَيْهِمُ السَّيْفَ وَالْجُوعَ وَالْوَبَاءَ، وَأَجْعَلُهُمْ كَبِينَ رَدِيءٍ لَا يُوَكَّلُ مِنَ الرَّذَاءَةِ.¹⁸وَأَجْعَلُهُمْ بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ وَالْوَبَاءِ، وَأَجْعَلُهُمْ قَلْعًا لِكُلِّ مَمَالِكِ الْأَرْضِ، جَلْعًا وَهَشًا وَصَفِيرًا وَغَارًا فِي جَمِيعِ الْأَمَمِ الَّذِينَ طَرَدْتُهُمْ إِلَيْهِمْ.¹⁹مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ لَمْ يَسْمَعُوا لِكَلَامِي يَقُولُ الرَّبُّ إِذْ أَرْسَلْتُ إِلَيْهِمْ عِبْدِي الْأَنْبِيَاءَ مُبَكِّرًا وَمُزِيلًا وَلَمْ تَسْمَعُوا يَقُولُ الرَّبُّ.²⁰وَأَنْتُمْ قَالْتُمْ، قَالْتُمْ كَلِمَةً الرَّبِّ يَا جَمِيعَ السَّبْيِ الَّذِينَ أَرْسَلْتُهُمْ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى

Wort über euch erwecken, daß ich euch wieder an diesen Ort bringe.¹¹ Denn ich weiß wohl, was ich für Gedanken über euch habe, spricht der HERR: Gedanken des Friedens und nicht des Leidens, daß ich euch gebe das Ende, des ihr wartet.¹² Und ihr werdet mich anrufen und hingehen und mich bitten, und ich will euch erhören.¹³ Ihr werdet mich suchen und finden. Denn so ihr mich von ganzem Herzen suchen werdet,¹⁴ so will ich mich von euch finden lassen, spricht der HERR, und will euer Gefängnis wenden und euch sammeln aus allen Völkern und von allen Orten, dahin ich euch verstoßen habe, spricht der HERR, und will euch wiederum an diesen Ort bringen, von dem ich euch habe lassen wegführen.¹⁵ Zwar ihr meint, der HERR habe euch zu Babel Propheten erweckt.¹⁶ Aber also spricht der HERR vom König, der auf Davids Stuhl sitzt, und von euren Brüdern, die nicht mit euch gefangen hinausgezogen sind,¹⁷ ja, also spricht der HERR Zebaoth: Siehe, ich will Schwert, Hunger und Pestilenz unter sie schicken und will mit ihnen umgehen wie mit den schlechten Feigen, davor einen ekel zu essen,¹⁸ und will hinter ihnen her sein mit Schwert, Hunger und Pestilenz und will sie in keinem Königreich auf Erden bleiben lassen, daß sie sollen zum Fluch, zum Wunder, zum Hohn und zum Spott unter allen Völkern werden, dahin ich sie verstoßen werde,¹⁹ darum daß sie meinen Worten nicht gehorchen, spricht der HERR, der ich meine Knechte, die Propheten, zu euch stets gesandt habe; aber ihr wolltet nicht hören, spricht der HERR.²⁰ Ihr aber alle, die ihr gefangen seid

21. هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ عَنْ أَحَابَ بْنِ فُولَايَا، وَعَنْ صِدْقِيَا بْنِ مَعَسِيَا، الَّذِينَ يَتَّبِعَانِ لَكُمْ بِاسْمِي بِالْكَذِبِ. هَتَدَا أَدْعُهُمَا لِيَدِ تَبُوحَدْتَصَّرَ مَلِكُ بَابِلَ قَيْمُهُمَا أَمَامَ عُيُونِكُمْ. 22. وَتُؤَخَذُ مِنْهُمَا لَعْنَةُ لِكُلِّ سَبِي يَهُودَا الَّذِينَ فِي بَابِلَ، قِيَقَالُ، يَجْعَلُكَ الرَّبُّ مِنْ صِدْقِيَا وَمِنْ أَحَابَ الَّذِينَ فَلَاهُمَا مَلِكُ بَابِلَ بِالنَّارِ. 23. مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمَا عَمِلَا قَبِيحًا فِي إِسْرَائِيلَ، وَزَيْنَا بِنِسَاءِ أَصْحَابِهِمَا، وَتَكَلَّمَا بِاسْمِي كَلَامًا كَاذِبًا لَمْ أَوْصِيَهُمَا بِهِ، وَأَنَا الْعَارِفُ وَالشَّاهِدُ يَقُولُ الرَّبُّ. 24. وَقُلْ لِسَمْعِيَا النَّحْلَامِي، هَكَذَا تَكَلَّمَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ أَرْسَلْتَ رِسَائِلَ بِاسْمِكَ إِلَى كُلِّ الشَّعْبِ الَّذِي فِي أُورُشَلِيمَ، وَإِلَى صَفْتِيَا بْنِ مَعَسِيَا الْكَاهِنِ، وَإِلَى كُلِّ الْكَهَنَةِ قَائِلًا، 26. قَدْ جَعَلَكَ الرَّبُّ كَاهِنًا عَوَضًا عَنْ يَهُوَيَادَاعَ الْكَاهِنِ لَتَكُونُوا وَكُلَّاءَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ لِكُلِّ رَجُلٍ مَجْنُونٍ وَمُتَبَيِّئٍ فَتَدْفَعُهُ إِلَى الْمِقْطَرَةِ وَالْقِيُودِ. 27. وَالْآنَ لِمَاذَا لَمْ تَرْجُرْ إِرْمِيَا الْعَنَانُوثِي الْمَتَبَيِّئَ لَكُمْ. 28. لِأَنَّهُ لِيَذَلِكَ أَرْسَلَ إِلَيْنَا إِلَى بَابِلَ قَائِلًا إِنَّهَا مُسْتَطِيلَةٌ. ابْنُوا بُيُوتًا وَاسْكُنُوا وَاعْرِسُوا جَنَاطٍ وَكُلُوا تَمَرَهَا. 29. فَقَرَأَ صَفْتِيَا الْكَاهِنُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ فِي أَدْنِي إِرْمِيَا النَّبِيِّ. 30. ثُمَّ صَارَ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَيَّ إِرْمِيَا، أَرْسَلَ إِلَيَّ كُلُّ السَّبِي قَائِلًا، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ لِسَمْعِيَا النَّحْلَامِي، مِنْ أَجْلِ أَنَّ سَمْعِيَا قَدْ تَبَّأَ لَكُمْ وَأَنَا لَمْ أَرْسِلُهُ، وَجَعَلَكُمْ تَتَكَلَّمُونَ عَلَى الْكَذِبِ. 32. لِيَذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ. هَتَدَا أَعَاقِبُ سَمْعِيَا النَّحْلَامِيَّ وَتَسْلُهُ. لَا يَكُونُ لَهُ إِنْسَانٌ يَجْلِسُ فِي وَسْطِ هَذَا الشَّعْبِ، وَلَا يَرَى الْخَيْرَ الَّذِي سَأَصْنَعُهُ لِسَعْيِي يَقُولُ الرَّبُّ، لِأَنَّهُ تَكَلَّمَ بَعْضِيَانِ عَلَى الرَّبِّ.

weggeführt, die ich von Jerusalem haben Babel ziehen lassen, hört des HERRN Wort!²¹ So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels, wider Ahab, den Sohn Kolajas, und wider Zedekia, den Sohn Maasejas, die euch falsch weissagen in meinem Namen; Siehe, ich will sie geben in die Hände Nebukadnezars, des Königs zu Babel; der soll sie totschiagen lassen vor euren Augen,²² daß man wird aus ihnen einen Fluch machen unter allen Gefangenen aus Juda, die zu Babel sind, und sagen: Der HERR tue dir wie Zedekia und Ahab, welche der König zu Babel auf Feuer braten ließ,²³ darum daß sie eine Torheit in Israel begingen und trieben Ehebruch mit ihrer Nächsten Weibern und predigten falsch in meinem Namen, was ich ihnen nicht befohlen hatte. Solches weiß ich und bezeuge es, spricht der HERR.²⁴ Und wider Semaja von Nehalam sollst du sagen:²⁵ So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Darum daß du unter deinem Namen hast Briefe gesandt an alles Volk, das zu Jerusalem ist, und an den Priester Zephanja, den Sohn Maasejas, und an alle Priester und gesagt:²⁶ Der HERR hat dich zum Priester gesetzt anstatt des Priesters Jojada, daß ihr sollt Aufseher sein im Hause des HERRN über alle Wahnsinnigen und Weissager, daß du sie in den Kerker und Stock legst.²⁷ Nun, warum strafst du denn nicht Jeremia von Anathoth, der euch weissagt?²⁸ darum daß er uns gen Babel geschickt hat und lassen sagen: Es wird noch lange währen; baut Häuser, darin ihr wohnt, und pflanzt Gärten, daß ihr die Früchte davon eßt.²⁹ Denn Zephanja, der

Priester hatte denselben Brief gelesen und den Propheten Jeremia lassen zuhören.³⁰ Darum geschah des HERRN Wort zu Jeremia und sprach:³¹ Sende hin zu allen Gefangenen und laß ihnen sagen: So spricht der HERR wider Semaja von Nehalam: Darum daß euch Semaja weissagt, und ich habe ihn doch nicht gesandt, und macht, daß ihr auf Lügen vertraut,³² darum spricht der HERR also: Siehe, ich will Semaja von Nehalam heimsuchen samt seinem Samen, daß der Seinen keiner soll unter diesem Volk bleiben, und soll das Gute nicht sehen, das ich meinem Volk tun will, spricht der HERR; denn er hat sie mit seiner Rede vom HERRN abgewendet.